

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 7. szám

2021. július

„(Isten) nincs messze egyiküinktől sem, mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk.”

Apostolok cselekedetei 17:27-28/a

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 4-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet: Sztupkai Mihály igehirdetésével
- 5-9-ig **MIX tábor** (ifjúsági korosztálynak) Inárcson a Kelet-Európa Misszió táborában.
- 10-13-ig, **Konfitábor** (serdülőknek) Inárcson a Kelet-Európa Misszió táborában.
- 11-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jób könyve** (Schauermann Tamás igehirdetése)
- 18-án vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Józsué öröksége (19. rész)**
- 25-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **A menedék városok (Józsué 20. rész)**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,
- Szerdán 17 órától **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)
- Csütörtökön 17 órától **Bibliaóra** a Tompa M. utcában és Zoom-on is
Csütörtökön 19 órától „**Örláng**” ifjúsági összejövetel (követhető a Facebook oldalunkon)
- Pénteken 7.30-tól **imakör** az imateremben
- Pénteken 17 óra **bibliaórát** tartunk Hidason
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:
<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy
<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van a **református templomban**.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média hírek

23-án, pénteken **Metodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban
13 óra 30 perctől

Születésnaposoknak

*Mint ahogy a sas kicsinyét szárnyával betakarja,
Engem is befed, megvéd az Úr hatalmas karja.
Már anyám öletől kezdve, midőn életet adott,
Áldásait, mint harmatot reám bőven hintette.
Minden elhagy, elfeled, Isten vég nélkül szeret.*

Paul Gerhardt (Dicséretetek 20/2)

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

A Tízparancsolat - Útmutató egy sikeres élethez

Bevezetés

A Tízparancsolattal kapcsolatos bevezetőmet szívesen személyes beszélgetéssel kezdeném. és mindnyájunknak feltenném a kérdést: milyen tapasztalatokat szereztünk a Tízparancsolattal kapcsolatban?

Már gyermekkorunkban megtanultuk azokat? És ezek a parancsolatok mit jelentettek számunkra? Inkább fenyegetésként, vagy akár börtönként is éreztük?

A *ne tedd!* fenyegető érzése állt számunkra az előtérben? Vagy inkább útmutatást és tartást jelentett számunkra a kísértéseket jelentő és a dönté-

si helyzetekben? Segítséget jelentett azt tudni, hogy: ezt nem teszi az ember?

Nem kevés azok száma, akik arra vágnak, hogy társadalmunkban a Tízparancsolat jelentősége ismét megnőjön. Mások ezzel szemben kételkednek abban, hogy azok a mai összetett döntési helyzetekben segítségünkre lehetnek.

Közben emlékeznünk kell arra, hogy a Tízparancsolat eredetileg nem általános érvényű törvényként került kiadásra. Épp ellenkezőleg: eleinte kifejezetten Izraelre érvényes utasításoknak voltak szánva. Ezt a parancsolatok bevezető szavai teszik világossá:

Én az Úr vagyok, a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

Itt tehát egyértelműen Izraelt szólítja meg (a szöveg), és azt idézi fel, amit ez a nép - és csak ez a nép - tapasztalt meg az egyiptomi rabszolgaságból való megszabadítás során kapott segítség terén. Ez a döntő indoklás a következő parancsokkal kapcsolatban.

A Tízparancsolat szövegét tekintve sem úgy van kőbe vésve, mint ahogy az a II. Mózes 24:12-ben leírt kőtáblák képe szerint elvárható lenne. A hagyományozás szerint az eltérő szövegnek két oka van:

1. A kétféle hagyományozás az Ószövetségben a II. Mózes 20:1-17, és az V. Mózes 5:6-21-ben (lásd a később közlendő I. táblázatot). A párhuzamos összeállítás azt mutatja, hogy a különbözőségek, mindenek előtt a 4. és 10. parancsolatot érintik, mindenesetre a tárgyi kijelentésekben nem eredményeznek döntő eltéréseket.
2. Ehhez társul a kereszténységben lévő kétféle hagyományozás (lásd a később közlendő II. táblázatot): A katolikus és a lutheránus (evangélikus) hagyomány kihagyja a második, azaz a képmások tiszteletének tiltására vonatkozó parancsolatot, és emiatt a tízes szám megtartása céljából a kívánságokról szóló tiltást a 9. és 10. parancsolatra bontja szét. A református és methodista hagyomány (és érdekes módon az ortodoxia is a képek tisztelete ellenére!) megtartja a képmások tiszteletének tilalmát, mint 2. parancsolatot, és a kívánságok tilalmát a 10. parancsolatként fogadja el. Luther a katolikus hagyománnyal összhangban szabadnak érezte magát arra,

hogy egy parancsolatot figyelmen kívül hagyjon, és ezt a következőképpen indokolta meg: „Minket nem vezetett ki Egyiptom országából!” Az volt a véleménye, hogy ezért a kereszténység nincsen szolgai módon a parancsolatok szövegének (megfogalmazásának) alárendelve - különösen nem a képmás tilalmára, annak a pogány isteneképek tiszteletére vonatkozó kapcsolatának. Luther nagyon kritikusán tudott beszélni a parancsolatoknak a keresztényekre vonatkozó jelentőségéről. Ő azokat a zsidók „Szász Tükrének” (ford. megj.: a szászok jogi gyűjteménye) nevezte, azaz a zsidó népre érvényes törvénynek, de a Kis Kátéban a Tízparancsolathoz fűzött magyarázatai révén lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy jelentőségük a keresztények számára eleven maradt.

A parancsolatok indoklása a nép Egyiptomból való kihozatalában azonban közvetett módon számunkra is döntő jelentőséggel bír. Isten parancsolatainak jogalapja az, hogy a szabadságba vezette népét. A parancsolatok szerepe az, hogy megőrizték az izraeliták szabadságát. Azok tehát nem „gyermekek számára készült tananyagok”, hanem az izraeli szabad és felelős férfiak cselekvésének terét és annak határait jelölik ki! Teljesen helyes lenne tehát, hogy a keresztény egyház a Tízparancsolatot enyhén megváltoztatott indoklással vegye át, amely ez lehetne:

Én vagyok az Úr, a te Istened, aki Jézus Krisztus által vezettelek ki a bűn és az önmagadra irányuló egoizmusod rabszolgaságából.

Az Isten népe és a keresztény gyülekezet ezen alapnormáinak indoklása tehát, először is nem túl általánosan került megfogalmazásra, mint ahogy az a Német Szövetségi Köztársaság alkotmányában olvasható: „Isten előtti felelőséggel”.

Sokkal inkább olyan embereket szólít meg, akik Isten megszabadító tetteit életükben megtapasztalták, és akik segítséget kapnak ahhoz, hogy ezt a szabadságot megőrizték. Ebben egyedülálló az élet két alapvető aspektusának kombinációja.

Találunk benne

- utasításokat, amelyek az Istennel folyó életet, és a vele való kapcsolatot védik, és
- utasításokat, amelyek az emberi közösségben megvalósuló életet védik.

Ebben az értelemben szeretnek beszélni a parancsolatok első és második táblájáról, jól lehet ezt a hozzárendelést az Ószövetség kifejezetten nem nevezi meg.

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVATVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Isten lovat is gyógyít?

„... embert és állatot megtartasz, Uram.” Zsolt 36,7

2018 tavaszán került hozzánk Barbara, az a hidegvérű ló, akiről ez a kis történet fog szólni.

Barbi hatalmas testű, erős, gyönyörű ló, mindenki a csodájára jár, olyan szép. Amikor hozzánk került teljesen egészséges volt, hamar megszokta új helyét, és gazdáját. Férjem gondozta, taníttatta, nevelgette. Barbi boldogan élte mindennapi kis életét, egészen addig, amíg egyik nap

történt vele valami. Nem tudjuk, hogy mi okozhatta lábsérülését, de elég komolynak tűnt a probléma. Lába feldagadt, alig tudott járni. Állatorvost hívtunk, aki megvizsgálta, és megállapította, hogy sérülése korához képest szokatlan, nem tudja felderíteni az okát. Feldagadt lábát, mely szétnyílt teljesen, fertőtlenítő szerrel kezeltük. A nyílás olyan mély volt, hogy a csont is látszott a szövetek között. Csak elképzelni tudtuk, mekkora szenvedés lehetett ez számára. Az állatorvos férjemet semmi jóval nem biztatta, felkészített bennünket arra, hogy akár el is veszíthetjük Barbarát. A lónak a lába a legfontosabb értéke. Ha az megsérül, nem sok reményt adnak az orvosok a teljes gyógyulásra. Férjem elhatározta, hogy nem nézi végig Barbi szenvedését, és elkezdte szervezni a vágóhídra szállítását.

Hívóként tudom, hogy az imádságnak nagyon nagy ereje van. Azt is tudom, hogy az Úrnak ma is gyógyító ereje van Szentleke által. Nem csak 2000 évvel ezelőtt tett csodákat, ma is köztünk van, és csodálatos gyógyulásokat ajándékoz a benne hívőknek.

Mondtam a férjemnek, hogy várjunk még a vágóhíddal, legyen türelemmel, imádkozzunk közösen Barbi gyógyulásáért! Azt is kértem akkor Istentől, hogy ezen a csodálatos gyógyuláson keresztül mutassa meg a férjemnek, aki eddig még nem döntött Jézus mellett, hogy Ő van, és létezik, hogy Hozzá lehet fordulni. Gyermekeinkkel együtt többször közösen imádkoztunk, egy akarattal kértük az Urat, hogy Barbi maradjon életben, és álljon helyre teljesen az egészsége. Őszintén szólva félttem Barbitól, mert hatalmas testű állat, azonban minden bátorságomat összeszedve bementem az istállóba, és a fejére tettem a kezem, így imádkoztam. Közben nagyon szelíden, türelmesen viselkedett, hagyta, hogy megérintsem. Ahogy teltek a napok azt tapasztaltuk, hogy a seb a lábán kezd összeforrni, míg egy szép nap teljesen begyógyult. Az állatorvos nem hitt a szemének. Szó szerint azt mondta: csoda történt! Isten ezen a kis bizonyágon keresztül mutatta meg mindenkinek feletti hatalmát, és kegyelmét nekünk. Dicsőség és hála legyen ezért az Úrnak! Lehet Isten ígéreteire támaszkodni! Nekem akkor ez az ige jutott eszembe:

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Filippi 4:6-7

Barbara azóta már két szép csikónak is életet adott.

MISÁNGYINÉ BAKSA LÍVIA (DRÁVASZABOLCS)

Engedelmesség és szabadság

Jézus engedelmesen és szabadon áll Isten előtt. Engedelmesen cselekszi az Atya akarátát, vakon követve a neki parancsolt törvényt. Szabadon igent mond erre az akaratra a legsajátabb felismerésből, nyitott szemmel és örvendő szívvel igenli, újra és újra saját akarátává teszi azt. Az engedelmesség szabadság nélkül rabszolgaság, a szabadság engedelmesség nélkül önkény. Az engedelmesség megköti a szabadságot, a szabadság pedig megnevesíti az engedelmességet. Az engedelmesség a teremtményt a Teremtőhöz köti, a szabadság pedig – Istenhez való hasonlatosságában – szembeállítja a teremtményt a Teremtővel. Az engedelmesség megmutatja az embernek, hogy számára ki kell mondatnia, mi a jó, s hogy Isten mit követel tőle (Mikeás 6, 8), a szabadság pedig engedi az embernek, hogy

a jót saját maga hozza létre. Az engedelmesség tudja, hogy mi a jó, és megteszi. A szabadság mer cselekedni, és az ítéletet a jóról és a rosszról Isten döntésére bízta. Az engedelmesség vakon követ, a szabadság nyitott szemmel jár. Az engedelmesség kérdezés nélkül cselekszik, a szabadság pedig rákérdez az értelemre. Az engedelmesség kezei kötöttek, a szabadság alkotó. Az engedelmisségben az ember Isten tízparancsolatát követi, a szabadságban az ember új tízparancsolatokat teremt. A felelősségvállalásban mindkettő megvalósul, a szabadság és az engedelmisség is. A felelősség magában hordozza e kettő feszültségét. Ha az egyik önállósulna a másikkal szemben, az a felelősségvállalás végét jelentené. A felelősségteljes cselekvés kötött és mégis alkotó.

DITRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Ének az esőben

Örüljetez az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetez. Filippi 4:4

Ez a tavasz kicsit téliesen alakult, mondhatnánk az idei tél kicsit be-nyúlt a tavaszba, sok gondot okozva a gyümölcsfák gazdáinak, akiknél a virágba borult fák elfagyása egész évi munkájuk eredményét, gyümölcsét vitte el. A városlakóknak „csak” kényelmetlenséget, a fűtési költségek emelkedését, és az illatos, langyos tavaszi környezetben való kellemes séták meghiúsulását jelentette. Általános volt az aggodás, panaszkodás és elégedetlenkedés is. Be kell vallanom, hogy néha én is bekapcsolódtam az elégedetlenség eme kórusába. Már nagyon vártam az éppen termőre forduló kajsi fám terméseit, de sajnos egyetlen virág sem élte túl a havas-fagyos éjszakákat. Természetesen napirendre tértem, de túlzás lenne azt mondani, hogy örültem ennek a fordulatnak.

Hála Istennek nagyon sok madár él a kertünkben és a környező kertek fáin. A sokféle madárdal közül a feketeterigó csodálatos dallamait és a sárgarigó lágyabb fuvolázását élvezem leginkább.

Egyik reggel megint egy hideg, esős, borús napra ébredtünk. Az ember legszívesebben visszabújt volna az ágyba. A bennem uralkodó érzés, hangulat a legnagyobb jóindulattal sem volt öröme nevezhető.

Valami dolgom volt kinn, de félttem kilépni a hideg, szeles, esős udvarra. Ezzel a viszolygással nyitottam ki a bejárati ajtót, és megcsapott egy

feketerigó trillázó éneke. Persze nem tudom, hogy ennek a csodás madárdalnak mi a funkciója, de ez most nem is érdekes. A madár csodálatosan énekelt, nem zavarta, hogy az eső veri a tollait, a hideg szél rázza a fa ágait. Ő tette vidáman azt, amire az Úr teremtette. Így szeretném tudni dicsérni az Uramat mindig és minden körülmények között.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Tulajdonképpen miért imádkozunk olyan keveset

Rainer Harter 2003-ban alapította meg Freiburgi Imádság Házát (Németország, Feketeerdő). 2012-ig 30 éven keresztül a Fraunhofer Intézetben dolgozott a fizikai mérés technika szakterületén. A felekezeti közti Imádság Házát annak alapítása óta főhivatásszerűen vezeti.

(Talán nem tudunk minden itt kifejtett gondolatával azonosulni, de mindenképpen érdemes elgondolkodni a vele készült interjú során elmondottakon. Fordító megjegyzése)

Az alábbiakban az Idea című lap vele készült interjóját adjuk közre.

- **Idea riportere** (továbbiakban I): Harter úr, sok kereszténynél hiányolja az ima iránti szenvedélyt. Valóban ilyen rossz a helyzet?

- Harter (továbbiakban H): A gyülekezeti rendezvények közül sajnos az imatalálkozók látogatottsága a leggyébrebb. Sok ember mondja nekem, hogy imaéletük inkább megerőtlető és unalmas, ahelyett, hogy feltöltő és szép lenne.

- I: Mi ennek az oka?

- H: Három dolgon múlik:

1. *Hamis Istenképen.* Ha már nem értem meg Istent, az evangéliumokat azért olvasom, hogy ismét közelebb kerüljek hozzá. Sajnos azonban kevés ember van, aki intenzíven foglalkozna a Bibliával. Istenképünket saját testi apánk is erősen alakítja. Sok kereszténynek olyan apja van, aki így, vagy úgy kudarcot vallott.

2. *Saját énképünkön.* Aki negatív énképpel rendelkezik, az úgy érzi, hogy Isten sem kedveli őt.

3. Közülünk sokaknak kialakult teljesítménytudata van. Azt gondoljuk, hogy Isten előtt is ugyanúgy érvényes: ha sokat teljesítünk, Isten jobban fog szeretni bennünket.

Időpocsékolás az ima?

- I.: Az imádkozás során sok keresztény nem motivált arra, hogy teljesítményt nyújtson.

- H.: Ez igaz. Az ima nem is teljesítmény, hanem mindig Istennel való találkozás. Aki erről nincs meggyőződve, az az embereknél fog elismerést keresni. Mivel az ima nem jelent olyan teljesítményt, amelyért más emberek elismernek minket, azért senki sem fogja megveregetni a vállamat, mert sokat imádkozom.

- I.: Ellenkezőleg, aki sokat imádkozik, azt szenteskedő, lökött embernek tartják.

- H.: Pontosan! Aki sokat imádkozik, elpocsékolja az idejét - ezt a szemrehányást mi is újra és újra halljuk: csak imádkoztok - miért nem dolgoztok?

- I.: Mit válaszol erre?

- H.: Meghívom az embereket arra, hogy 1 héten keresztül kísérjenek el az imádkozásban. És elmagyarázom nekik, hogy a Bibliában milyen sok helyen van szó arról, hogy Isten kívánsága az, hogy velünk, emberekkel kommunikáljon.

- I.: És mi történik aztán? Az ember beszél Istennel, de Ő nem válaszol.

- H.: Hazudnék, ha azt állítanám, hogy Freiburgban az Imádság házában Isten állandóan beszélgetne velünk. Istent úgy élem meg, hogy Ő szereti, ha imádkozunk hozzá. Alig van a Bibliában olyan felszólítás, amely oly gyakran ismétlődne, mint az, hogy: „Imádkozzatok!” „Még sem kapjátok meg, azért, mert nem kéritek” - olvasható a Jakab 4:2-ben. És Pál apostol írja az I. Timotheus 2:1-ben : „Arra kérlek mindenek előtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért...” Isten együtt szeretne lenni velünk. Meghívásunk van arra, hogy imádkozzunk - tehát tegyük meg ezt, függetlenül attól, hogy halljuk-e Isten hangját, vagy nem. Imáinkkal és énekeinkkel mutatjuk ki tiszteletünket és vonzalmunkat Isten iránt. A Jelenések könyvében szereplő négy angyali lény a példaképeim, akikről azt olvassuk: „...körös-körül és belül tele voltak szemekkel,

és szünet nélkül, éjjel és nappal azt mondták: „Szent, szent, szent az Úr, a Mindenható Isten...”. (4:8) Isten trónusa előtt az angyalok szemmel láthatóan nem unatkoztak.

Istennel együtt lenni nem lehet unalmas

- I.: A legtöbb ember számára ijesztő vízió, hogy az örökkévalóságban azt kell hangosan mondaniuk, hogy „Szent, szent, szent”.

- H.: Számomra ez nem így van. Nem hiszek a „mennyországi müncheniben”, akiről Ludwig Thoma bajor író ír. Az angyalok adnak neki egy hárfát, kijelölnek neki egy felhőt, és egy fix mennyei időbeosztás szerint kell ujjongania, és az örökkévalóságig kell halleluját énekelnie. Az első nap teljes eufóriával teszi ezt, a második nap elveszti az örömét, és a harmadik napon hallelujázása már káromkodásnak hallatszik. A Biblia azonban más képet fest Isten dicsőségéről. Azokat az embereket, akik találkoztak Istennel - mint Mózes - azokat teljesen lenyűgözi, és alig tudják a látottakat szavakba foglalni. Ezért írja János: „a trónus előtt, mintha üvegtenger lett volna...” (Jelenések 4:6) Amiket látott, olyan dolgokhoz hasonlítja, amiket ismert - mert Isten jelenléte leírhatatlan volt számára. Egyszerűen hiányoztak neki a megfelelő szavak. Ebből én arra következtetek: Isten olyan lélegzetelállítóan szép kell, hogy legyen, hogy nem lehet unalmas Őt láthatni. A Jelenések 4-ben szereplő angyali lényeknek talán azért van olyan sok szeme, mert Istennél annyi a látnivaló, hogy elámul a szemünk. Nem fogunk tudni betelni Isten látásával.

Én nem vagyok Mózes

- I.: Ilyen isteni megjelenést én is szívesen látnék egyszer.

- H.: Egy ilyen fantasztikus isteni megjelenésem, mint amelyet Mózes átért, nekem sem volt még. Azonban az Isten jelenlétében való folytonos imádkozás folyamán megtapasztaltam Isten jelenlétét - annak ellenére, hogy nem láhattam Őt. Keresztényként meghívásunk van a kegyelem trónusához (Zsidók 4:16), oda megyek az imádságaimmal. Ezáltal szívemben kitárul az ajtó a „szív szemei” számára.

Ez nem misztikus?

- I.: Ez misztikusan hangzik.

- H.: Az is, de Pál apostol is misztikus volt. Az Efezusiakhoz írt levél 1:18-ban ír erről: „... és világosítsa meg lelki szemeiteket, hogy meglássátok, milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az Ő örökségének dicsősége a szentek között...”.

- I.: Az imádkozás során érvényes, hogy az sokat segít?

- H.: A szeretés során érvényes: a sok sokat segít? Az imádkozás számomra az Isten iránti szeretet kifejezése. Az Újszövetségben a gyülekezetet Jézus menyasszonyának nevezik. Segítségemre van, ha az Istennek mondott imát a házasságomban lévő viszonyal írom le: engedelmes vagyok a feleségemnek, amikor azt mondja nekem: - „Drágám, légy szíves vidd még ki a szemetet!” Ezt akkor is megteszem, ha kint esik az eső, és ha nekem nincs kedvem hozzá. Ezt az engedelmességet a szeretet által tanúsítom iránta. És ha a feleségemmel beszélek, azt nem kényszerből, hanem szeretetből teszem. Ha vele sokat beszélgetek, közösségben és intimitásban élek vele, az iránta érzett szeretetem nőni fog. Így van ez Istennel is. Ezért akarok sokat lenni vele.

Amit valamikori pünkösdként a katolikusoktól tanulok

- I.: Nem elég egy rövid, pattogós Miatyánk?

- H.: Azt én is imádkozom! De emellett még liturgikus és szabadon fogalmazott imádságokat is.

- I.: Ön katolikus és ortodox imarítusokat is figyelembe vesz? Mit lehet ezekből tanulni?

- H.: Ez egy kényes téma! Az egyiknek túl karizmatikus vagyok, a másiknak túl katolikus, vagy túl ortodox. De szívesen vagyok mindez. Egy pünkösdi gyülekezetben nőttem fel, és ott sok értékes dolgot ismertem meg. Ami nekem hiányzott, az a csend volt. Ezt csak a reformáció előtti egyházzal való foglalkozás által ismertem meg. Mi protestánsok gyakran elfelejtjük, hogy az apostolok kora és a reformáció között is voltak keresztények - és ezek katolikusok, vagy ortodoxok voltak. A katolikusoknál megtanultam a csendes imádság, kontempláció értékét. Ez Dávidra vezethető vissza, aki a 27. Zsoltár 4. versében így imádkozik: „Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem, hogy az Úr házában lakozzam egész életemben; láthassam milyen jóságos az ÚR, és gyönyörködhessem templomában.” Azt, hogy az is imádság, ha Isten jelenlétében ülök és gondolkodom, ezelőtt még senki sem mondta nekem. A katolikusoktól az imatitokzatos oldalai iránti nagyobb megértést tanulhatjuk meg.

Az ember minden nap egy listára való imakívánságot mond el, de hogy Isten felé szeretetünket nyilvánítsuk ki anélkül, hogy akarnánk tőle valamit, az lényegesen ritkábban fordul elő.

- I.: Hogy teszik ezt az ortodox keresztények?

- H.: Náluk a Szentháromság értelmezése tetszik nekem: Isten az Atya, a Fiú és a Szentlélek egymás felé fordultak, és boldogok önmagukban.

Isten jól érzi magát Istennel, a boldogságához tulajdonképpen nem is kell az ember. Ő azonban annyira jól érzi magát, hogy bennünket, embereket is részesíteni akar a szeretetéből. Ezt az imádság útján érhetjük el. Az ortodoxok például a szív-imádságot gyakorolják. Ez az én életemet is megváltoztatta. A lélegzés és a szív ritmusa szerint imádkoznak. Néhány evangéliumi kereszténynek ez okkultizmusnak, vagy ezotériának tűnik.

- I.: Még az evangéliumiaknak is szüksége van be és kilégzésre.

- H.: Bizonyos körök mégis furcsán néznek rám, mert nekik idegen ez az imaforma. Ugyanakkor Pál apostol azt mondja az I. Thesszalónika 5:17-ben: „...szüntelenül imádkozzatok...”. Nincs azonban ember, aki ezt meg tudná tenni, viszont állandóan lélegzünk. Megtanultam, hogy imádságaimat a lélegzetemhez kapcsoljam. Ebben az a szép: ha pl. a szupermarketben hosszú sorban állok a pénztár előtt, nem arra gondolok, hogy: ez a hölgy aztán nagyon csinos, az meg hülyén néz ki, hanem a lélegzetemre koncentrálok, és imádkozom. Az agyam időközben hozzászokott az imádsághoz, és ez boldoggá tesz engem.

- I.: Van olyan dolog is, amit az evangéliumiaktól lehet megtanulni?

- H.: Én a tradíciók és rituálék barátja vagyok. akkor válik problematikussá a dolog, ha tartalmilag kiürülnek, és az imádságokat csak mechanikusan tudják le. Amit az evangéliumi mozgalom sok katolikusnak, ortodoxnak és bizonyára a protestáns keresztényeknek is be tud mutatni: az Istennél való élet nem csak kötött, hanem saját szavakkal megfogalmazott imádságokban is jelen van. És imádkozni a fürdőkádban és bevásárlás közben is lehet.

Miért kellene az Imádság Házai?

- I.: Freiburgban alapított egy Imádság Házát. Miért? Hiszen minden templom az imádság háza kell, hogy legyen.

- H.: Amikor 1999-ben Istentől megkaptam az erre vonatkozó elhívást, én sem tudtam az erre a kérdésre adandó választ. A Bibliát tanulmányoztam, és más keresztények tanácsát kerestem. Időközben így alakult a válaszom: Az Imádság Házai szakmai részlegek Isten országában, hasonlóan a kolostorokhoz, amelyekben szerzetesek és apácák elsősorban az imádkozásra szánják oda magukat. Mi Freiburgban szintén új kolostori mozgalomként értelmezzük magunkat.

- I.: Az előny: az önök imádkozóinak nem kell remeteségbe vonulniuk, sem pedig életfogytig tartó szüzességi fogadalmat tenni...

- H.: ... és megmaradhatnak az eddigi hivatásukban. Ezért nem is szenvedünk hiányt fiatal imádkozókban. És fiatal emberek más fiatalokat is vonzanak. Úgy gondolom, hogy az Imádság Házainak keletkezése profétikus jelet képvisel, amely féltékenységet kell, hogy ébresszen: a gyülekezetek itt láthatják, hogy az imádság örömet ébreszt, és saját imaéletük számára szerezhettek itt ismereteket. Az Imádkozás Háza mozgalom viharos gyorsaságú fejlődését nem csak pozitívnak látom, néha már szinte ijesztőnek találom.

- I.: Miért ijesztő ez az ön számára?

- H.: Már nagyon sok szellemi trendet láttam jönni, majd menni. Speciel a pünkösdi-karizmatikus megmozdulás szívesen követ szellemi trendeket. Aztán egy óriási hullám keletkezik. De néhány év múlva a hullám kifut, és a parton néha néhány tönkrement, sérült és kiégett ember marad vissza, akik mindent a trendre tettek fel, és aztán észrevették, hogy ez mégsem volt az igazi. Ez a gondom az imamozgalommal kapcsolatban is.

- I.: Hogy vértéződnek fel a túlzásokkal szemben?

- H.: Beszélünk róla. És nálunk csak az érett, józan keresztények lehetnek munkatársak. Nem arról van szó, hogy valami óriási nagyot teremtsünk, amely két év múlva önmagában omlik össze. Az Imádság Házunkban egy maratont kezdtünk el, amit folytatni szeretnénk, amíg meg nem halok. Mint Németország legrégebbi Imádság Háza egyre inkább apai szerepkörbe kerülünk, más Imádság Házakkal kapcsolatban. Tanácsot adunk új alapításoknál, és megmutatjuk nekik, hogy szükség van a szolidaritásra.

Egész éjszakán át imádkozni?

- I.: Az Imádság Házuknak az a célja, hogy minden nap 24 órán át imádkozzanak. Az éjszakai órákban azonban vannak még hézagok.

- H.: Az éjszakai ima nagy kihívást jelent. Kiszakít a normál ritmusból. Az USA-ban egyes Imádság Házakban vannak keresztények, akik megfordították életvitelüket, hogy éjszaka ébren tudjanak maradni. Hosszabb távú szándékunk, hogy mi is imádkozzunk éjszaka, már most is ez történik a hét több napján. Ha kívül elsötétedik a környezet, akkor előtérbe kerülnek bizonyos sötét emberi tulajdonságok is. Freiburgban négy hét alatt négy gyilkosság történt. Ezért szükséges imádkozni.

- I.: Ön a napot saját súlypontjai szerinti órákra osztja fel. Hol vannak a különbségek?

- H.: Ökumenikus alapon dolgozunk, és üdvözljük a különféle kegyességi formákat. Vannak csendes imaóráink, és olyanok is, amelyek zenei kísérettel folynak. Néhány órán az evangéliumokból és a Zsoltárokból olvasunk fel, más órákon elektromos gitárokkal és szintetizátorokkal zenélünk, megint más órákon e két módot felváltva alkalmazzuk. A klasszikus közbenjáró imaórákon a hírekben elhangzó dolgokért, városunkért, és a benne lévő egyházakért imádkozunk.

Ha az ember nem tud imádkozni?

- I.: A mi házi csoportunkban van egy férfi, aki nagyon szeretné, ha tudna imádkozni, de nem tud. Mit tanácsol neki.

- H.: Én a következőt mondanám neki: az imádság elsősorban szeretet kapcsolat. Ha Istent szeretetre méltónak találjuk, akkor szívesen is fogunk imádkozni. Azt ajánlom, hogy két héten keresztül egyszerűen szánjon naponta öt percet arra, hogy kérje Istent: „Világosítsd meg lelki szemeimet! Meg szeretném ismerni szépségedet.” Biztos vagyok benne, hogy Isten válaszolni fog.

Utóirat

A Freiburgban lévő Imádság Házában sok felekezethez tartozó keresztény találkozik dicsőítő és közben járó imádságra. Ez idő szerint (2010 körül) hetente kb. 120 órát imádkoznak és zenélnek. Vannak imaórák, amelyeken előre rögzített kérésekért imádkoznak (Izrael, Freiburg városa, ifjúság, stb.), másokon spontán módon imádkoznak. Az imaórákon vezetőként mindig jelen vannak az Imádság Háza felelős munkatársai. A zenének sokszor különös szerepe van.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Amíg nem látod egy emberben a jót, addig nem fogsz tudni neki segíteni. Ha rosszakat mondasz valakiről, ezzel egy jó adag csúfságot öntesz rá, magadra és mindenkire, aki ezt épp hallotta. Amikor ez a seb kifakad, gennyedzik majd, amitől mindenki szenvedni fog. Mondj jókat erről az emberről, akkor a belső jóság elkezd fényleni benned, a másokban és a többiekben is.

Y. LAPIDE
NEUKIRCHENER KALENDER FORDÍTOTTA
SCHAUERMANN M. HENRIK

Az igazi kincs

Mint tanítónő, nagyon vártam már a téli szünetet. Sokszor gondoltam azon, vajon ki készül jobban a vakációra, a diákok vagy a tanárok? Amikor végre elérkezett az idő, kiürült az egész iskola. Az idő gyorsan elrepült, és azt vettem észre, hogy már megint időre kelek, és mennem kell dolgozni.

Tudom, hogy egy szünet után sok mindent meg kell beszélniük a gyermekeknek, hiszen örülnek egymásnak. Ilyenkor nagyon nehéz egy helyben ülve kivárni az óra végét. Na de ennyire?

Mintha az osztály egy zsák bolha lett volna. Az egyik kisfiú különösen mozgékony volt. Mindig szeretett mozogni, beszélgetni. Egy idő után azon kezdtem el gondolkozni, hogy a szóözön közepette, vajon mikor vesz levegőt.

Azzal vigasztaltam magamat, hogy ez a helyzet legfeljebb egy hétig tarthat. Majdnem igazam lett. Egy hét alatt mindenki megnyugodott, kivéve ezt a kisfiút. Ő nem nyugodott le. Vagy beszélgetett, vagy piszkált valakit, vagy éppen izgett-mozgott, amikor ülnie kellett volna.

Már a szünet utáni harmadik hét is eltelt, amikor változást tapasztaltam nála. Csendesebb lett, engedelmesebb, de nem értettem, hogy miért?

Amikor egyszer, a füzetét javítottam, és nem volt nálam ceruza, kértem tőle egyet. Ekkortájt híre járt az osztályban, hogy ennek a fiúnak van egy olyan kincse, amit senkinek sem mutat meg. Furdalta az oldalamat, hogy rájöjjenek a titkára, de álomban sem tudtam elképzelni, hogy mi lehet az.

Ahogy kinyitotta a tolltartóját, megláttam benne a nagy titkot, amire mindenki olyan kíváncsi volt. Egy kicsiny papír matrica volt az, rajta egy kis kép és írás. Ahogy odahajoltam, a következőt olvashattam:

„Az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani.” Márk 2,10.

Nagyon megdöbbsentem ezen, mert éppen ezt az igeverset tanulták a gyerekek vasárnap a gyülekezetünkben a gyermek istentiszteleten, és

ilyen matricát kaptak. Nem értettem, hogyan kerülhetett hozzá ez a „kincs”, hiszen én is ott voltam vasárnap a gyerekek között, és sem őt nem láttam, sem a családjából senkit. Amikor megkérdeztem tőle, hogy jutott ehhez a kincshez, bevallotta, hogy az iskola ebédlőjében a földön találta.

Nem tudom pontosan, hogyan kerülhetett az ebédlőbe az aranymondás, de azt tudom, hogy ez a fiú igazi kincset talált ebben az igeversben, amit azóta is féltve őriz. Amikor később azon töprengtem, hogyan kerülhetett az iskola ebédlőjébe ez a kincs, eszembe jutott az iskolából egy kislány, aki a mi gyülekezetünkbe jár. Talán ő ejthette le a földre. Ha valóban ő volt, nem is tudja, hogy Isten mire használta fel őt.

Sokszor mi sem vagyunk tudatában, és nem is értjük, hogy Isten mire használ fel bennünket, hogyan juttatja el rajtunk keresztül üzenetét másokhoz. Amikor az osztályból kiközösített társunkkal beszélgetünk, vagy kiállunk mellette, nem is tudjuk felmérni, hogy ez mennyit jelenthet számára. Ugyanez történhet akkor is, amikor elejtjük az aranymondásunkat, és más megtalálja. Ez nem jelenti azt, hogy mindenkinek el kell hagynia az aranymondását, de figyelmeztet bennünket arra, hogy Isten sokszor tudtunkon kívül, minket is felhasználhat arra, hogy mások megismerjék Őt. Légy hűséges hozzá, és Ő használni fogja az életedet mások javára.

A zsoltáríró ezt így fogalmazza meg: *„Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert Ő munkálkodik”* (Zsoltárok 37,5).

Imádság: Köszönöm Istenem, hogy bár piciny vagyok, mégis felhasználasz arra, hogy segítsék másokon. Ámen

DRASKÓCZY HANNA

Az egyház egysége

Nem a szervezetekben,
nem a dogmákban, nem a liturgiában, nem a jámbor szívekben
jön létre az egyház egysége,
hanem Isten szavában,
Jézus Krisztus hangjában.

DITRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Gondolatok a szőlőmetszés közben

*Mindennek megszabott ideje van,
megvan az ideje minden dolognak az ég alatt. Prédikátor 3:1*

Kertes házban lakunk, ami néha kert és szőlőápolással is jár. A kerti munka iránti vágy nem vált szenvedélyemmé, de szeretem, ha ápoltak a növények, és természetesen szeretjük az érett, idejében szüretelt gyümölcsök ízét is. A szőlő körül is mindig van - lenne - mit tenni. Ez a növény megtanítja az embert arra, hogy „megvan az ideje minden dolognak”. Most éppen a hajtásválogatásnak az ideje van, amikor a nem termő részeket ki kell törni, hogy a termést hordozó vesszők között járhasson a levegő, megelőzendő a levélbetegségeket. A másik fontos feladat a termő hajtások felkötözése a karóhoz, vagy egyéb támaszszerkezethez. A vízszintesen növekvő vesszők vannak nagyobb veszélyben, mert könnyen letörhetnek, különösen akkor, amikor már a fürt súlya is terheli őket.

Ez a munka néhány dologra megtanított engem, amit szeretnék megosztani.

- Azok a vesszők vannak nagyobb veszélyben, amelyek „kilógnak” a bolyból, önállóan, és nem előnyös irányban fejlődnek. Nekik sokkal fontosabb a megtartó kötés, mint a szabályosan, függőlegesen növekednek. A töről való letörés, leszakadás életük, és ezáltal a termésük érlelésének végét is jelenti. A nagy fürtöket érlelőknek még erősebb kötésre van szükségük, mint az üreseknek.
- A munkálatokat száraz, szélmentes időben lehet végezni. Ekkor kell felkészíteni a vesszőket a zuhogó esőben és a szellőkészekben rejlő veszélyforrások elviselésére.

Arra gondoltam, hogy az életünkben a „szélcsendes, napfényes” időszakoknak az egyik szerepe, „annak az ideje”, hogy hagyjuk magunkat a Lélek által szorosabban kötni az Úrhoz, az életet adó és termést aján-

dékozó tőkéhez, mert a viharos életszakaszokban jól jön ez a megtartó erő. Ne feledjük Jézus példázatát: a tőkéről leszakadt vessző már csak fűtőanyagnak jó, vagy még arra sem.

Ezek a gondolatok jártak a fejemben miközben szeretettel pátyolgattam a még csak virágkezdeményeket tartalmazó szép zöld vesszőket.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Lehetne

Lehetne élni szépen
az Ő erőterében:
jézusi szeretetben,
sőt napról napra szebben.

Lehetne adni szépen,
tükrözni észrevétlen,
mit Tőle kap a lélek:
fényét szeretetének.

FÜLE LAJOS

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hangyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Itt a pihenés, a feltöltődés ideje

testileg és lelkileg...

